

[Aase Olesen]

allerede har givet, og jeg tænker helt konkret på betænkningen om passiv rygning. Jeg vil gerne spørge, hvor den sag er nu. Er man på lovgivningslinjen, eller er man på henstillingslinjen? Det er jo de to veje, som anvises i den henvendelse, som forebyggelsesrådet sendte til ministeren den 9. november 1983.

I den sammenhæng vil jeg også spørge forslagsstillerne, hvor man er henne i det spørgsmål, om man vil være med til at lave noget konkret forebyggelse, om man er parat til at gå ind i spørgsmålet om enten at lovgive eller at lave kraftige henstillinger og cirkulærer om passiv rygning, altså en eller anden form for garanti for røgfri indåndingsluft for os, der ikke ryger.

Indenrigsministeren (Britta Schall Holberg):

Jeg var meget glad for fru Tove Lindbo Larsens opfordring til, at jeg skulle give folketingsudvalget en redegørelse for, hvor langt vi er kommet med forebyggelsesarbejdet, og hvilke tanker vi i regeringen har gjort os på dette felt, for det er rigtigt, som fru Tove Lindbo Larsen sagde, at den sag ligger mig fantastisk meget på sinde, og det er da også noget af det, vi har arbejdet allermest med inden for sundhedsvæsenet, som fru Tove Lindbo Larsen også er klar over efter de taler og skrivelser, fru Tove Lindbo Larsen har lagt mærke til. Jeg synes, det er meget vigtigt, at udvalget har mulighed for at drøfte disse ting, for det er desværre ikke så tit, at udvalget har drøftet sundhedspolitiske spørgsmål, og jeg ville hilse med overordentlig glæde, hvis man tog disse diskussioner op, hvilket venstres ordfører også var inde på.

Hvad angår WHO, er det rigtigt, at regeringen har givet sin meget varme tilslutning til hele WHO-strategien. Jeg mener, at det er en strategi, som ikke alene gælder for de andre lande, men i meget høj grad også gælder for de teknisk udviklede lande og os, som på mange måder mener, vi har fået et velfungerende sundhedsvæsen, men som dog på en række punkter må spørge, om vi nu alligevel har gjort det så godt, så menneskeligt og så rigtigt, som vi i virkeligheden gerne ville. Har vi f.eks. lagt nok vægt på forebyggelse? Det sidste tror jeg ikke, og det andet tror jeg i øvrigt heller ikke; jeg tror, vi til stadighed kan gøre det bedre.

Når vi nu så varmt har tilsluttet os WHO-strategien, skal det også udmøntes i noget konkret. Jeg er en varm fortaler for, at man siger mange ord, men på den anden side er det også nødvendigt, at ordene har et reelt indhold. Derfor har jeg lavet en præcis handlingsplan for, hvordan vi vil gribe den sag an, eller har i hvert fald tænkt mig at gøre det og har for nogen tid siden nedsat et udvalg, som overvejer en sådan strategi for, hvordan vi fører WHO's planer ud i livet efter dansk tradition, altså sådan, at det passer til det danske system, at det kan indgå i den danske sundhedspolitik.

Jeg synes ikke rigtig, fru Tove Lindbo Larsen kunne være bekendt at sige, at hun syntes, ministerens tale skulle have været mere positiv, for jeg synes faktisk selv, at fru Tove Lindbo Larsen tilbageviste det ved at henvise til bl.a. mine taler og de ting, som jeg har skrevet om netop disse spørgsmål – de ligger mig faktisk overordentligt på sinde. Når regeringen har fremsat lovforslag om, at forebyggelsesrådet skulle fortsætte, var det netop, fordi vi fandt det så vigtigt, at vi på centralt hold har et koordinerende organ, som samtidig kan være en dynamo og en inspirator for det lokale arbejde, som altså er på fuld march ude omkring.

Når jeg var negativ over for forslaget, var det netop, fordi jeg er bange for, som jeg sagde, at vi ved at lave et forslag herindefra, som er meget rigoristisk over for de tiltag, der er lokalt, kan knuse nogle af de spirer, der rent faktisk er i gang på nuværende tidspunkt.

Forebyggelsesrådet, hvis ny formand jeg havde en samtale med igen forleden dag og har tæt kontakt med, fortalte netop, hvor utrolig spændende projekter der var i gang i øjeblikket, men jeg vil altså meget gerne give udvalget en redegørelse for, hvad der er i gang.

Fru Aase Olesen siger om passiv rygning, at vi er ved at forberede en massiv kampagne mod passiv rygning og i det hele taget mod rygning. Det havde været tanken, at denne kampagne skulle have været iværksat på et tidligere tidspunkt. Jeg er ked af, at det ikke er sket. Det skyldes bl.a., at vi gerne ville have deltagelse fra de forskellige organisationer, som har vist dette interesse, og det har taget lidt tid, sådan som det desværre ofte gør, at få udepeget de medlemmer, der